

Thanasis N. Papathanasiou

**Un pustnic din Sfântul Munte
în inima oraşului:
SFÂNTUL PORFIRIE KAVSOKALIVITUL**

Traducere din limba neogreacă de
Constantin Emanuel DUMITRU

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfinţitului TEOFAN,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA

Iași, 2019

Cuprins

Câteva lămuriri	7
Plecare sau sosire?	9
Cele două iubiri	28
Dragostea înseamnă părtășie la durerea celuiilalt	37
Toți oamenii sunt frați	42
Kavsokalivit și aghiorit până la sfârșitul vieții	49

Un pustnic din Sfântul Munte în inima oraşului: Sfântul Porfirie Kavsokalivitul

Câteva lămuriri

Cercetarea teologică a vieţii şi a învăţăturii personalităţilor contemporane de pe firmamentul Bisericii este un exerciţiu aparte, pe care l-aş numi „exerciţiu al întâlnirii cu lumea de astăzi”, în sensul că implică strădania de a distinge curente ce alcătuiesc conjunctura actuală, de a observa cu atenţie ce anume aduce cu sine fiecare prezenţă, de a determina punctele de convergenţă şi de divergenţă, de a înţelege teologia ca act viu. Toate acestea implică efortul exerciţiului uceniciei şi al dreptei judecăţi, efort la care sunt angajaţi, e adevărat, toţi cei botezaţi, dar căruia îi stă împotriva

Morfeu al unilateralităţii şi al îndreptăţirii de sine.

Trebuie să mărturisesc că am primit cu reţinere provocarea dezvoltării acestui subiect, pe care, pe de o parte, îl simt ca pe o provocare fermecătoare, fiind legat de aspecte dia-cronice ale misiunii Bisericii, şi, pe de altă parte, îl resimt ca pe un risc, ca pe o abordare tatonantă a unor lucruri care mă depăşesc. Şi dificultatea abordării acestui subiect mai este legată de un aspect. Părintele Porfirie (1906-1991, canonizat ca sfânt al Bisericii Ortodoxe în ziua de 27 noiembrie 2013) nu a publicat aproape nici un text scris al său¹. Avem la dispoziţie doar mărturii ale celor care l-au văzut şi l-au ascultat vorbind, care, așa cum este şi firesc, prezintă o deosebită diversitate.

---

¹ După câte ştim, singurul său text este testamentul său duhovnicesc, două pagini de însemnări, pe care l-a întocmit cu aproximativ şase luni înainte de adormirea sa în Domnul. Vezi *Γέροντος Πορφυρίου Κανσοκαλυβίτου Βίος και Λόγοι*, Editura Sfintei Mănăstiri Hrysopighís, Haniá, ⁹2008, pp. 185-187.

Parcurgerea acestora creează impresia că în unele dintre ele sunt redată, într-adevăr, opinii ale Părintelui, însă în altele sunt generalizate, fără discernământ, opinii pe care Părintele le-a exprimat ocazional sau (cu atât mai rău) cuvintele pe care le-a rostit sunt folosite drept confirmare a convingerilor naratorului!

În privința aceasta nu se poate face deocamdată nimic, decât cercetare teologică plină de respect, care, în timp, ar putea arăta ce este autentic și ce nu. Adică avem de-a face din nou cu un exercițiu în privința căruia ne și dorim să nu eșuăm în chip dramatic!

Plecare sau sosire?

Mulți sunt sfinții despre care vorbea (cu diferite ocazii și prilejuri) Sfântul Cuvios Porfirie. Cred însă că putem să ne oprim la trei dintre aceștia: Sfântul Ioan Colibașul, din secolul al V-lea, Sfântul Porfirie, Episcopul Gazei, din secolul al V-lea, și Sfântul Andrei Criteanul,